

[Alfred Jensen.]

af vinterbyggeri alt det, man vil. Jeg tror, det ærede medlem hr. Ingvar Dahl og andre vil give mig ret i, at sommerbyggeri er det bedste, og det billigste. Det er bedst for arbejderne, for bygherrerne, for husene og for de lejere, der skal rykke ind i dem. Derfor skal man sætte fuld kraft på udvalgsarbejdet for at nå frem til et resultat, så der kan komme mere gang i boligbyggeriet allerede i indeværende sommer.

Det haster altså. Derfor skulle jeg måske skynde mig at afslutte min tale, for at vi kan komme i gang med udvalgsarbejdet. Det vil jeg også gøre, men først vil jeg have lov at spørge, hvordan det går med det forslag, mit parti har stillet, som har været i udvalg en måneds tid. Har man overhovedet behandlet forslaget? Har man overhovedet indkaldt udvalgets medlemmer og foretaget en drøftelse af problemerne? Har man ikke det, så forekommer det mig, at man har handlet uforsvarligt. Det forekommer mig, at der her var givet en anledning til, at man foretog en drøftelse af disse problemer, hvis man ikke kunne have foretaget denne drøftelse andre steder.

Sluttelig vil jeg gerne understrege, hvad jeg har sagt i starten, at mit parti har den opfattelse, at hverken det forslag, vi har stillet, eller det, regeringen eller socialdemokratiet har stillet eller skitseret, formår at løse boligspørgsmålet, de formår dårlig nok at dække det boligbehov, der fremkommer hvert år. Skal der ske en ændring heri, må man bryde med krigspolitikken og indstille sig ganske anderledes positivt på at løse problemerne, enten man så vil vælge de veje, som vi foreslår, eller dem, som det ærede medlem hr. Thestrup eller det ærede medlem hr. Lorentzen har anvist. Det afgørende er, at man sætter ind på at løse de problemer, folk har, i fredstid og ikke bruger materiale, arbejdskraft og penge til krigsmæssige formål.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg kan ikke sige, at det er så forfærdelig meget, jeg er enig med det ærede medlem hr. Alfred Jensen i. Der var dog en ting, jeg var fuldstændig enig med ham i, og det var omtrent den sidste bemærkning, han gjorde, da han sagde til os, at det haster med at få denne sag gennemført. Det er jeg fuldstændig enig med ham i. Selve den omstændighed, at der er fremsat og her behandles et lovforslag, der letter byrderne for det fremtidige byggeri, kan have den rent direkte virkning, at bygherrer yderligere opsætter gennemførelsen af deres bygge-

planer, indtil de ser, hvilken skæbne rigsdagen giver de forslag, der er til behandling. Derfor må der i denne sags interesse meget snart træffes en afgørelse. Hvis initiativ det end er, enten det så er mit initiativ eller socialdemokratiets initiativ eller det ærede medlem hr. Alfred Jensens initiativ, for vi har alle initiativ i denne sag, som er skyld deri, så kan det virkelig, hvis vi ikke får en hurtig afklaring på denne sag, føre til, at byggeri, der kunne være kommet i gang i år, bliver udskudt. Derfor appellerer jeg til, at byggeri, der kan sættes i gang i år, ikke udskydes, og derfor appellerer jeg til det høje tings medlemmer om at give denne sag en hurtig behandling.

Der næst vil jeg gerne have lov til at fremsætte en betragtning i al almindelighed over det udfald, som denne første behandling synes at ville få. Jeg tror, jeg har opfattet sagen fuldstændig rigtigt, når jeg takker de fleste af de ærede ordførere, der har talt her i dag, for den tilslutning, de har givet til grundtankerne i det lovforslag, jeg har fremsat. Jeg lagde naturligvis meget vel mærke til, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp kunne udtrykke nogen betænkelighed med hensyn til den forskel i stillingen mellem det private byggeri og det sociale byggeri, som ville blive mere iøjnefaldende efter det ærede medlems opfattelse, forstod jeg, når det private byggeri fik yderligere lempelser, nemlig med hensyn til opsparingen og anvendelsen af de opsparede beløb, men ellers tror jeg, jeg lyttede mig ret frem til stemningen, når jeg opfattede den således, at der skulle være en god mulighed for, at vi under forhandlingerne i et udvalg skulle kunne komme igennem med dette lovforslag. På den anden side hørte jeg vist også ret, når jeg opfattede, at det socialdemokratiske forslag om et rente- og afdragsfrit lån, der skulle kunne holde huslejen på 1. januar 1950-niveau, og tilbagevenden til den fuldstændige materialeregulering, ikke vil kunne samle et flertal i det høje ting. Jeg har villet sige dette i indledningen til de svar, jeg har at give de ærede medlemmer for ligesom at prøve på at appellere til, at vi gennemfører arbejdet på det grundlag, som der er realpolitiske muligheder for at komme til at arbejde på. Jeg håber, at det skal vise sig, når vi alle forstår nødvendigheden af at handle hurtigt og forstår, hvor langt et tøjrsdrag der er udmålt til hver af os, og når vi skal blive indenfor dette tøjrsdrag, at vi så ikke trækker altfor stærkt og altfor længe i det med den følge, at det går ud over effektiviteten i de planer, som